

Exercici 4

[2 punts: 1 punt per cada qüestió]

Llegiu el text següent i responeu a les qüestions que es plantegen a continuació.

L'estiu del 1973, el grup de rock progressiu Gong va actuar a la basílica de Montserrat. L'actuació va ser breu, tot just mitja hora, en un horari discret (després de dinar) i sense publicitat. En van fer un petit film, *Gong a Montserrat*, en el qual l'espectador pot veure, estupefacte, com després de vagar per les agulles rocoses de perfil lunar, un grapat de *hippies*, amb estrambòtics barrets cucurutxo acabats en una petita hèlix, aterren al presbiteri i toquen davant la Moreneta una música elèctrica i complicada, engalanada amb les misterioses seqüències del sintetitzador VCS3 i la veu còsmica i ultrareverberada de Miquette Giraudy.

Alguns grups de *prog* tenen música que podem imaginar interpretada en una església. No és el cas de la música que feia Gong el 1973: un rock complex, sorollós, amb elements d'improvisació jazzística i de rock dur, amb dissonàncies i distorsions. Daavid Allen va implorar a les energies del temple l'acceptació d'aquella contribució musical «electrospiral» agenollant-se per a presentar els seus respectes a la Moreneta. És d'agrair que el públic es quedés respectuosament al seu lloc fins al final del concert.

Gong —encapçalat per l'australià Daavid Allen, un dels fundadors de Soft Machine, que amb Pink Floyd havia liderat l'escena *underground* londinenca— va ser un dels grups més importants i influents del rock progressiu europeu, un gènere que el 1973 es trobava en el seu moment àlgid. En una època en què les grans estrelles del rock residien en grans vil·les, amb un tren de despesa i luxe descontrolat, sobta l'austeritat dels Gong, que vivien amb parelles i fills en una mena de casa de colònies enmig del bosc a la Borgonya, en un règim de comunitat de béns implacable. La revista *Time* havia dit que els monestirs havien estat una gran influència per als *hippies*, i James Pike, bisbe de Califòrnia, havia declarat fins i tot que aquells joves de cabells llargs evocaven els primers cristians.

Gong reflecteix el camí espiritual *hippy* d'una manera molt personal, proposant la música com un instrument de canvi del món («acupuntura còsmica») i explorant el contacte amb una divinitat mare connectada amb la Terra. Tenint en compte la gran importància de la música a Montserrat, no és estrany que Daavid Allen volgués actuar-hi. L'estrambòtic món mitològic de Gong era una provocació antisistema a partir de l'ús de l'absurd i la imaginació desbocada, una actitud no gaire allunyada de dadaistes, surrealistes i *hippies*. Gong encarnava l'esperit creatiu i brivall del Maig del 68.

A les acaballes del franquisme era una onada d'aire fresc que encarnava l'anhel d'una societat diferent. L'actuació il·lustra l'esperit d'uns temps extraordinaris d'obertura i experimentació en un context molt difícil. Montserrat, com a pol de llibertat humana i política, com a centre musical i artístic, va ser capaç d'acollir-la. Per un breu moment, els músics *hippies* del planeta Gong i els monjos del monestir de la música van conuiu en un Montserrat on tot era possible.

Adaptació feta a partir del text de Salvador AVIÀ I FAURE. «La no tan inversemblant trobada de Gong i Montserrat». *Serra d'Or*, núm. 779 (novembre 2024), p. 54-55

1. Per quina raó un grup de rock progressiu va triar en aquell moment el monestir de Montserrat per a fer-hi una *performance* tan peculiar?

2. Per al grup Gong, quina funció tenia la música? Quina mena de sintonia mostraven amb altres moviments socials en temps del franquisme? Com es va rebre el seu concert?

FORMACIOMIRO.COM
PART D'UN EXAMEN OFICIAL